

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 406

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 18 iunie 2010

SUMAR

	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 411 din 13 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2, art. 10 și art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	2–3
Decizia nr. 412 din 13 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 138 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	3–5
Decizia nr. 494 din 20 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiile titlului III „Drepturile și îndatoririle judecătorilor și procurorilor” din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	5–6
Decizia nr. 500 din 20 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule	7–8
Decizia nr. 550 din 29 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule	8–9
Decizia nr. 556 din 29 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2008 pentru modificarea art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	10–11
Decizia nr. 558 din 29 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului.....	12–13
Decizia nr. 564 din 29 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (9), art. 14 alin. (7) și art. 15 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	13–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 411**

din 13 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2, art. 10 și art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2, art. 10 și art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Manuela Augusta Câmpean în Dosarul nr. 14.969/302/2006 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 14.969/302/2006, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2, art. 10 și art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Manuela Augusta Câmpean.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 11 și 21 din Constituție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât condiționează apărarea pe cale judiciară a unui drept subiectiv de plată a unei taxe de timbru împovărătoare.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege

criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției îl constituie prevederile art. 2, 10 și 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare.

Aceste prevederi de lege au în prezent următorul conținut:

— Art. 2: „(1) *Acțiunile și cererile evaluabile în bani, introduse la instanțele judecătorești, se taxează astfel:*

[...]

(11) *Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și cererilor privind declararea nulității, anularea, rezoluțiunea sau rezilierea unui act juridic patrimonial, precum și cererilor privind contestarea existenței sau inexistenței unui drept patrimonial; cererea privind repunerea părților în situația anterioară este scutită de taxa de timbru dacă este accesorie cererii privind declararea nulității, anularea, rezoluțiunea sau rezilierea actului juridic patrimonial.*

(2) *În cazul contestației la executarea silită, taxa se calculează la valoarea bunurilor a căror urmărire se contestă sau la valoarea debitului urmărit, când acest debit este mai mic decât valoarea bunurilor urmărite. Taxa aferentă acestei contestații nu poate depăși suma de 194 lei, indiferent de valoarea contestată.*

(3) *Valoarea la care se calculează taxa de timbru este cea declarată în acțiune sau în cerere. Dacă această valoare este contestată sau apreciată de instanță ca derizorie, evaluarea se va face potrivit normelor metodologice prevăzute la art. 28 alin. (2) din prezenta lege.”;*

— Art. 10: „*Cererile reconvenționale, cererile de intervenție și de chemare în garanție se taxează după regulile aplicabile cererii sau acțiunii principale.”;*

— Art. 20: „(1) *Taxele judiciare de timbru se plătesc anticipat.*

(2) *Dacă taxa judiciară de timbru nu a fost plătită în cuantumul legal, în momentul înregistrării acțiunii sau cererii, ori dacă, în cursul procesului, apar elemente care determină o valoare mai mare, instanța va pune în vedere petentului să achite suma datorată până la primul termen de judecată. În cazul când se micșorează valoarea pretențiilor formulate în acțiune sau în cerere, după ce a fost înregistrată, taxa judiciară de timbru se percepe la valoarea inițială, fără a se ține seama de reducerea ulterioară.*

(3) *Neîndeplinirea obligației de plată până la termenul stabilit se sancționează cu anularea acțiunii sau a cererii.*

(4) *Dacă în momentul înregistrării sale acțiunea sau cererea a fost taxată corespunzător obiectului său inițial, dar a fost modificată ulterior, ea nu va putea fi anulată integral, ci va trebui soluționată, în limitele în care taxa judiciară de timbru s-a plătit în mod legal.*

(5) În situația în care instanța judecătorească investită cu soluționarea unei căi de atac ordinare sau extraordinare constată că în fazele procesuale anterioare taxa judiciară de timbru nu a fost plătită în cuantumul legal, va dispune obligarea părții la plata taxelor judiciare de timbru aferente, dispozitivul hotărârii constituind titlu executoriu. Executarea silită a hotărârii se va efectua prin organele de executare ale unităților teritoriale subordonate Ministerului Finanțelor Publice în a căror rază teritorială își are domiciliul sau sediul debitorul, potrivit legislației privind executarea silită a creanțelor bugetare.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 21 privind accesul liber la justiție. Este invocată și încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Prin numeroase decizii, Curtea s-a pronunțat în sensul constituționalității art. 2, 10 și 20 din Legea nr. 146/1997, în raport cu critici identice de neconstituționalitate.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2, art. 10 și art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Manuela Augusta Câmpean în Dosarul nr. 14.969/302/2006 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 412

din 13 aprilie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 138 alin. (1)
din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 138 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Damian Tamaș în Dosarul nr. 4.929/110/2008 al Tribunalului Bacău — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate,

invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.929/110/2008, **Tribunalul Bacău — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 138 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Damian Tamaș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 21, 44, 53, 135 și 136 din Constituție, deoarece instituie dreptul lichidatorului judiciar de a cere tragerea la răspundere a administratorului societății comerciale pentru producerea stării de insolvență, în condițiile în care cererea se întemeiază pe raportul întocmit de însuși lichidatorul judiciar. Pe de altă parte, contrar prevederilor constituționale amintite, art. 138 din Legea nr. 85/2006 nu prevede căi de atac împotriva hotărârii prin care instanța se pronunță cu privire la cererea administratorului ori a lichidatorului judiciar.

Tribunalul Bacău — Secția comercială și contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 138 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, text de lege care are următorul conținut: „(1) În cazul în care în raportul întocmit în conformitate cu dispozițiile art. 59 alin. (1) sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, la cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului, judecătorul sindic poate dispune ca o parte a pasivului debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, să fie suportată de membrii organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, precum și de orice altă persoană care a cauzat starea de insolvență a debitorului, prin una dintre următoarele fapte:

- a) au folosit bunurile sau creditele persoanei juridice în folosul propriu sau în cel al unei alte persoane;
- b) au făcut acte de comerț în interes personal, sub acoperirea persoanei juridice;
- c) au dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea, în mod vădit, persoana juridică la încetarea de plăți;
- d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea;
- e) au deturnat sau au ascuns o parte din activul persoanei juridice ori au mărit în mod fictiv pasivul acesteia;
- f) au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura persoanei juridice fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți;
- g) în luna precedentă încetării plăților, au plătit sau au dispus să se plătească cu preferință unui creditor, în dauna celorlalți creditori.”

Dispozițiile constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 21 privind liberul acces la justiție, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată, ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 135 privind economia și ale art. 136 referitor la proprietatea privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Prevederile art. 138 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței au mai fost supuse controlului de constituționalitate pentru critici de neconstituționalitate similare. De exemplu, prin Decizia nr. 617 din 27 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 23 iulie 2008, și Decizia nr. 724 din 7 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 496 din 17 iulie 2009, Curtea a reținut că dispozițiile Legii nr. 85/2006 pun la dispoziția creditorilor mijloace și instrumente specifice în scopul satisfacerii creanțelor în situația în care starea de insolvență a societății a fost cauzată prin una dintre faptele prevăzute la alin. (1) al art. 138 din lege. Astfel, acțiunea de stabilire a răspunderii patrimoniale a persoanelor membre ale organelor de supraveghere din cadrul societății sau de conducere, precum și a oricăror alte persoane și de obligare a acestora la suportarea unei părți din pasivul societății comerciale debitoare are un caracter special, justificat de particularitatea domeniului reglementat de Legea nr. 85/2006. Potrivit dispozițiilor art. 138 alin. (1), administratorul judiciar sau lichidatorul, după caz, are legitimare procesuală activă pentru a solicita angajarea răspunderii persoanelor care au cauzat starea de insolvență a debitorului.

În condițiile expres prevăzute de art. 138 alin. (3) din lege, dacă aceștia au omis să indice, în raportul lor asupra cauzelor insolvenței, persoanele culpabile de starea de insolvență a patrimoniului debitorului persoană juridică ori dacă acesta a omis să formuleze acțiunea de stabilire a răspunderii patrimoniale a membrilor organelor de conducere ale societății comerciale și răspunderea acestor persoane amenință să se prescrie, calitatea procesuală activă este dobândită și de comitetul creditorilor. Acesta reprezintă interesele creditorilor îndreptățiți să participe la procedura insolvenței, fiind ales de adunarea creditorilor și format din 3 sau 5 creditori dintre cei cu creanțe garantate și cei chirografari, dintre primii 20 de creditori în ordinea valorii. Constituirea prin lege a comitetului reprezentativ justifică preocuparea legiuitorului de a reglementa

În mod detaliat și judicios toate aspectele ce țin de procedura insolvenței, care, de regulă, este o procedură cu caracter colectiv, implicând participarea unui număr mare de creditori care vin în concurs pentru satisfacerea propriilor creanțe. Curtea a constatat că dispozițiile referitoare la comitetul de creditori satisfac unul dintre imperativele legii, și anume cadrul organizat, ca modalitate de manifestare a voinței creditorilor participanți la procedura insolvenței.

În această materie, legiuitorul a condiționat valorificarea dreptului comitetului creditorilor de a formula acțiunea pentru stabilirea răspunderii patrimoniale a membrilor organelor de conducere ale societății comerciale de exercitarea sa într-un anumit cadru, fără intenția de a restrânge accesul liber la justiție,

ci exclusiv pentru a instaura un climat de ordine, de natură a preveni abuzurile și de a asigura protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți. De altfel, Curtea a statuat în mod constant că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept subiectiv sau procesual nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite.

Considerentele și soluția acestor decizii sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 138 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Damian Tamaș în Dosarul nr. 4.929/110/2008 al Tribunalului Bacău — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 494

din 20 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor titlului III „Drepturile și îndatoririle judecătorilor și procurorilor” din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor titlului III „Drepturile și îndatoririle judecătorilor și procurorilor” din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată, din oficiu, de Tribunalul Neamț — Secția civilă în Dosarul nr. 259/103/2008.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât autorul acesteia tinde la completarea textelor de lege criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 259/103/2008, **Tribunalul Neamț — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

a **dispozițiilor titlului III „Drepturile și îndatoririle judecătorilor și procurorilor” din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor**, excepție ridicată de instanța de judecată, din oficiu, în cadrul soluționării unei cereri de modificare a deciziei de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, instanța de judecată susține, în esență, că dispozițiile titlului III „Drepturile și îndatoririle judecătorilor și procurorilor” din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, raportate la dispozițiile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2003 privind sistemul de pensionare a membrilor personalului diplomatic și consular și la cele ale art. 78 din Legea nr. 179/2004 privind pensiile de stat și alte drepturi de asigurări sociale ale polițiștilor, contravin principiului egalității în fața legii, deoarece instituie o diferențiere nejustificată — în privința pensiei suplimentare — între magistrați și alte categorii profesionale, cum ar fi polițiștii și personalul diplomatic și consular.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece este dreptul autorității legiuitoare de a elabora politica legislativă în domeniul pensiilor în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor titlului III „Drepturile și îndatoririle judecătorilor și procurorilor” din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată, din oficiu, de Tribunalul Neamț — Secția civilă în Dosarul nr. 259/103/2008.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile titlului III „Drepturile și îndatoririle judecătorilor și procurorilor” din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii și prevederile art. 14 privind principiul nediscriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia — instanța de judecată din oficiu, consideră că magistrații ar trebui să beneficieze de aceleași drepturi — în ceea ce privește pensia suplimentară — ca și cele aplicabile membrilor personalului diplomatic și consular și polițiștilor, referitoare la pensia suplimentară. Or, neconstituționalitatea dispozițiilor criticate din Legea nr. 303/2004 ar reieși, în opinia autorului excepției de neconstituționalitate, tocmai din faptul că acestea nu reglementează dreptul magistraților la pensie suplimentară, deși Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească prevedea acest drept.

Curtea reține că, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se poate pronunța numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile legale supuse controlului de constituționalitate.

Așadar, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor titlului III „Drepturile și îndatoririle judecătorilor și procurorilor” din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă, întrucât se solicită completarea textelor de lege criticate.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 500

din 20 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 lit. a)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008
pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, deși a fost sesizată de instanța de judecată cu neconstituționalitatea art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008, în realitate autorul excepției critică numai reglementarea cuprinsă la lit. a) a acestui articol.

Așadar, Curtea va exercita controlul de neconstituționalitate asupra prevederilor art. 4 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008.

Textul art. 4 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 are următorul cuprins: „Art. 4. — *Obligația de plată a taxei intervine:*

a) *cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România;*”.

Autorul excepției susține că prevederile de lege criticate contravin art. 148 alin. (2) din Constituție, raportat la art. 90 din Tratatul de instituire a Comunității Europene (devenit art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona) privind interdicerea impunerii asupra produselor din alte state membre ale Uniunii Europene a unor taxe superioare celor ce se aplică produselor naționale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că prin Decizia nr. 1.596 din 26 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 18 ianuarie 2010, a statuat că nu este de competența sa „să analizeze conformitatea unei dispoziții de drept național cu textul Tratatului de instituire a Comunității Europene (devenit Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene) prin prisma art. 148 din Constituție. O atare competență, și anume aceea de a stabili dacă există o contrarietate între legea națională și Tratatul CE, aparține instanței de judecată, care, pentru a ajunge la o concluzie corectă și legală, din oficiu sau la cererea părții, poate formula o întrebare preliminară în sensul art. 234 din Tratatul de instituire a Comunității Europene la Curtea de Justiție a Comunităților Europene. În situația în care Curtea Constituțională s-ar considera competentă să se pronunțe asupra conformității legislației naționale cu cea europeană, s-ar ajunge la un posibil conflict de jurisdicții între cele două instanțe, ceea ce, la acest nivel, este inadmisibil”.

Curtea reține că sarcina aplicării cu prioritate a reglementărilor comunitare obligatorii în raport cu prevederile legislației naționale revine instanței de judecată, fiind o chestiune de aplicare a legii, și nu de constituționalitate.

În consecință, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, excepție ridicată de Claudia Marcu în Dosarul nr. 1.823/30/2009 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.823/30/2009, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule**, excepție ridicată de Claudia Marcu.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 148 alin. (2) din Constituția României, cu referire la art. 90 din Tratatul Comunității Europene, deoarece instituie taxa de poluare pentru autoturismele înmatriculate în Comunitatea Europeană și neînmatriculate în România, în timp ce pentru autoturismele înmatriculate în România la o nouă înmatriculare taxa nu mai este percepută.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dispozițiile legale atacate fiind concordante cu legislația europeană și cu jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, excepție ridicată de Claudia Marcu în Dosarul nr. 1.823/30/2009 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 550

din 29 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, excepție ridicată de Constantin Cristoi în Dosarul nr. 385/115/2009 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 247D/2010, nr. 399D/2010 și nr. 400D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 247D/2010, nr. 399D/2010 și nr. 400D/2010, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea dosarelor nr. 247D/2010, nr. 399D/2010 și nr. 400D/2010 la Dosarul nr. 48D/2010, care este primul înregistrat

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 7 decembrie 2009 și din 21 ianuarie 2010, pronunțate în dosarele nr. 385/115/2009, nr. 7.453/30/2008 și nr. 608/115/2009, **Curtea de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule**, excepție ridicată de Constantin Cristoi, Alin-Ovidiu Silaghi și Societatea Comercială „Costi & Flavius” — S.R.L.

Prin Încheierea din 18 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.261/104/2009, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. 1 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008, pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule**, excepție ridicată de Ion Vătafu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate contravin art. 148 alin. (2) din Constituție, cu referire la art. 90 din Tratatul Comunității Europene, deoarece instituie taxa de poluare pentru autoturismele înmatriculate în Comunitatea Europeană și neînmatriculate în România, în timp ce pentru autoturismele înmatriculate în România la o nouă înmatriculare taxa nu mai este percepută.

Curtea de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal și Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie. În acest sens, arată că aspectele criticate de autorii excepției de neconstituționalitate vizează modificarea legii, precum și aplicarea acesteia.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, deși a fost sesizată de Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal cu neconstituționalitatea art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008, în realitate autorii excepției critică numai reglementarea cuprinsă la lit. a) a acestui articol.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, excepție ridicată de Constantin Cristoi, Alin-Ovidiu Silaghi și Societatea Comercială „Costi & Flavius” — S.R.L. în dosarele nr. 385/115/2009, nr. 7.453/30/2008 și nr. 608/115/2009 ale Curții de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal și de Ion Vătafu în Dosarul nr. 2.261/104/2009 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Așadar, Curtea va exercita controlul de neconstituționalitate asupra prevederilor art. 4 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008.

Textul art. 4 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 are următorul cuprins: „Art. 4. — *Obligația de plată a taxei intervine:*

a) *cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România;*”.

Autorii excepției susțin că prevederile de lege criticate contravin art. 148 alin. (2) din Constituție, raportat la art. 90 din Tratatul de instituire a Comunității Europene (devenit art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona) privind interzicerea impunerii asupra produselor din alte state membre ale Uniunii Europene a unor taxe superioare celor ce se aplică produselor naționale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că prin Decizia nr. 1.596 din 26 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 18 ianuarie 2010, a statuat că nu este de competența sa „să analizeze conformitatea unei dispoziții de drept național cu textul Tratatului de instituire a Comunității Europene (devenit Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene) prin prisma art. 148 din Constituție. O atare competență, și anume aceea de a stabili dacă există o contrarietate între legea națională și Tratatul CE, aparține instanței de judecată, care, pentru a ajunge la o concluzie corectă și legală, din oficiu sau la cererea părții, poate formula o întrebare preliminară în sensul art. 234 din Tratatul de instituire a Comunității Europene la Curtea de Justiție a Comunităților Europene. În situația în care Curtea Constituțională s-ar considera competentă să se pronunțe asupra conformității legislației naționale cu cea europeană, s-ar ajunge la un posibil conflict de jurisdicții între cele două instanțe, ceea ce, la acest nivel, este inadmisibil”.

Curtea reține că sarcina aplicării cu prioritate a reglementărilor comunitare obligatorii în raport cu prevederile legislației naționale revine instanței de judecată, fiind o chestiune de aplicare a legii, și nu de constituționalitate.

În consecință, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 556

din 29 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2008 pentru modificarea art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2008 pentru modificarea art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Alexandru Mihuț în Dosarul nr. 1.091/59/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.091/59/2008, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2008 pentru modificarea art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor**, excepție ridicată de Alexandru Mihuț într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva unei sentințe civile prin care i s-a respins acțiunea de anulare a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii de sistare a procedurii de numire în funcția de judecător sau procuror fără concurs.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece au eliminat posibilitatea de intrare în magistratură fără concurs, posibilitate reglementată anterior în favoarea persoanelor care exercitau profesia de avocat.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor invocate din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2008 pentru modificarea art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 24 aprilie 2008, cu următorul cuprins: „*Alineatele (5)—(107) ale articolului 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.*”

Dispozițiile art. 33 alin. (5)—(107) din Legea nr. 303/2004 aveau următorul cuprins: „(5) *Persoanele care au îndeplinit funcția de judecător sau procuror cel puțin 10 ani și care și-au încetat activitatea din motive neimputabile pot fi numite, fără concurs, în funcția de judecător sau procuror.*

(6) *Persoanele prevăzute la alin. (5) pot fi numite la instanțe sau parchete de același grad cu cele unde au funcționat, cu excepția Înaltei Curți de Casație și Justiție.*

(7) *Persoanele care au îndeplinit funcția de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție cel puțin 10 ani și care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, precum și avocații cu o vechime în profesie de cel puțin 10 ani pot fi numite, fără concurs, la judecătorii sau parchetele care funcționează pe lângă acestea.*

(8) *Persoanele care îndeplinesc condiția de la alin. (5) și (7) prin cumularea vechimii în funcția de judecător, procuror sau în profesia de avocat pot fi numite judecător sau procuror, fără concurs, la instanțe sau parchete de același grad cu cele unde au funcționat, cu excepția Înaltei Curți de Casație și Justiție.*

(9) *În vederea numirii în funcția de judecător sau procuror, persoanele prevăzute la alin. (5), (7) și (8) vor susține un interviu în fața secției corespunzătoare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.*

(10) *Pentru a fi numite în funcția de judecător sau procuror, persoanele prevăzute la alin. (5), (7) și (8) trebuie să îndeplinească și condițiile prevăzute de art. 14 alin. (2).*

(101) *Persoanele care au îndeplinit funcția de judecător sau procuror cel puțin 10 ani și care și-au încetat activitatea din motive neimputabile pot fi numite, fără concurs, în funcția de judecător sau procuror.*

(10²) Persoanele prevăzute la alin. (10¹) pot fi numite la instanțe sau parchete de același grad cu cele unde au funcționat, cu excepția Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(10³) Persoanele care au îndeplinit funcția de magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție cel puțin 10 ani și care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, precum și avocații, consilierii juridici, notarii și profesorii universitari de specialitate juridică cu o vechime în profesie de cel puțin 10 ani pot fi numite, fără concurs, la judecătorii sau parchetele care funcționează pe lângă acestea.

(10⁴) Persoanele care îndeplinesc condiția de la alin. (10¹) și (10³) prin cumularea vechimii în funcția de judecător, procuror sau în profesia de avocat pot fi numite judecător ori procuror, fără concurs, la instanțe sau parchete de același grad cu cele unde au funcționat, cu excepția Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(10⁵) Persoanele prevăzute la alin. (10¹) și (10³) pot fi numite judecător sau procuror sub condiția ca cererea de admitere în magistratură să fie formulată cu 10 ani înainte de împlinirea vârstei de pensionare.

(10⁶) În vederea numirii în funcția de judecător sau procuror, persoanele prevăzute la alin. (10¹), (10³) și (10⁴) vor susține un interviu în fața secției corespunzătoare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii. Criteriile vor fi stabilite prin hotărâre a plenului Consiliului Superior al Magistraturii în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență.

(10⁷) Pentru a fi numite în funcția de judecător sau procuror, persoanele prevăzute la alin. (10¹), (10³) și (10⁴) trebuie să îndeplinească și condițiile prevăzute la art. 14 alin. (2)."

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 115 alin. (6) privind limitele de adoptare a ordonanțelor de urgență.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2008 au abrogat alineatele (5)—(10⁷) ale articolului 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, alineate care reglementau posibilitatea de numire, fără concurs, în funcția de judecător sau procuror. Curtea observă că, potrivit Legii nr. 303/2004, în forma actuală, accesul în magistratură este permis, ca regulă, absolvenților Institutului Național al Magistraturii și, în mod excepțional, prin concurs, foștilor judecători și procurori care și-au încetat

activitatea din motive neimputabile, personalului de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), avocaților, notarilor, asistenților judiciari, consilierilor juridici, personalului de probațiune cu studii superioare juridice, ofițerilor de poliție judiciară cu studii superioare juridice, grefierilor cu studii superioare juridice, persoanelor care au îndeplinit funcții de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, din Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române și Institutul Român pentru Drepturile Omului, cadrelor didactice din învățământul juridic superior acreditat, precum și magistraților-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, cu o vechime în specialitate de cel puțin 5 ani.

Curtea constată că împrejurarea că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2008 s-au abrogat dispozițiile de lege ce reglementau posibilitatea de a fi numit în funcția de judecător sau procuror, fără concurs, nu este de natură a îngreuna dreptul la muncă sau alegerea profesiei, drepturi fundamentale garantate de art. 41 alin. (1) din Constituție, întrucât legiuitorul are atât competența de a reglementa condițiile pentru ocuparea unor funcții sau exercitarea unor profesii, cât și competența de a le modifica sau abroga. În cazul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2008, legiuitorul delegat în baza art. 115 alin. (4) din Constituție a apreciat că posibilitatea accesului în magistratură doar pe baza unui interviu nu oferă suficiente garanții privind capacitatea profesională a viitorilor magistrați și nu garantează asigurarea calității actului de justiție, astfel încât se impune obligativitatea promovării unui examen pentru intrarea în magistratură.

În ceea ce privește critica referitoare la emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2008 cu încălcarea prevederilor art. 115 alin. (6) din Constituție, deoarece, potrivit susținerilor autorului excepției de neconstituționalitate, acest act normativ ar afecta dreptul fundamental la muncă, Curtea constată că aceste susțineri nu pot fi primite, pentru că, pe de-o parte, așa cum s-a arătat mai sus, dispozițiile de lege criticate nu îngreuesc dreptul la muncă, iar, pe de altă parte, nu există un drept de ocupare a funcției de judecător sau procuror fără concurs, ci doar o posibilitate, pe care legiuitorul este liber să o reglementeze sau nu.

În final, Curtea observă că dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, nu ne aflăm în ipoteza prevăzută de norma constituțională invocată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2008 pentru modificarea art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Alexandru Mihut în Dosarul nr. 1.091/59/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 558

din 29 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 96 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.196 din 30 decembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 6 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile art. 96 au, în prezent, următorul cuprins:

„Art. 96. — (1) *Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei (RON) la 6.000 lei (RON), pentru persoane fizice, și de la 25.000 lei (RON) la 50.000 lei (RON), pentru persoane juridice, încălcarea următoarelor prevederi legale: [...]*

(2) *Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei (RON) la 10.000 lei (RON), pentru persoane fizice, și de la 30.000 lei (RON) la 60.000 lei (RON), pentru persoane juridice, încălcarea următoarelor prevederi legale: [...]*

(3) *Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 7.500 lei (RON) la 15.000 lei (RON), pentru persoane fizice, și de la 50.000 lei (RON) la 100.000 lei (RON), pentru persoane juridice, încălcarea următoarelor prevederi legale: [...]*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 44 alin. (2) privind proprietatea privată și ale art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) privind obligația statului referitoare la economie.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat asupra dispozițiilor criticate prin Decizia nr. 143/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 13 aprilie 2007, respingând excepția de neconstituționalitate.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi consacră prin alin. (1) egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. Acest alineat, prin cuprinsul său, se corelează cu prevederile constituționale ale art. 4 alin. (2), care determină criteriile nediscriminării, și anume rasa, naționalitatea, originea etnică, limba, religia, sexul, opinia, apartenența politică, averea sau originea socială. Or, aceste criterii privesc doar cetățenii, iar nu și persoanele juridice. Prin urmare, textul constituțional ar fi aplicabil persoanelor juridice, față de care s-a promovat un tratament diferențiat, numai în cazul în care regimul juridic diferit s-ar răsfrânge asupra cetățenilor, implicând inegalitatea lor în fața legii și a autorităților publice. În acest sens a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 87 din 20 martie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 7 iunie 2001.

Curtea a mai constatat că art. 44 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia proprietatea privată este garantată și ocrotită

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, excepție ridicată de Societatea Comercială Exploatarea și Industrializarea Lemnului T&G — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 2.113/297/2009 al Judecătoriei Săveni.

La apelul nominal răspunde Tudor Pricopi, administrator al autorului excepției de neconstituționalitate, lipsă fiind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul autorului excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia astfel cum a fost formulată, întrucât dispozițiile de lege criticate instituie discriminări între persoanele fizice și persoanele juridice și contravin prevederilor art. 44 și art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.113/297/2009, **Judecătoria Săveni a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului**, excepție ridicată de Societatea Comercială Exploatarea și Industrializarea Lemnului T&G — S.R.L. din Iași într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece stabilesc pentru persoanele juridice amenzi mult mai mari decât cele pentru persoanele fizice.

Judecătoria Săveni și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

indiferent de titular, nu este incident în prezenta cauză, care are ca obiect contestația formulată de autorul excepției împotriva unui proces-verbal de contravenție întocmit pentru nerespectarea de către acesta a obligațiilor referitoare la solicitarea și obținerea autorizației de mediu, conform prevederilor legii criticate.

De asemenea, Curtea a reținut că art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Constituție, care dispune cu privire la economia României, precum și cu privire la obligația statului de a asigura

libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, nu este relevant în cauză.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, excepție ridicată de Societatea Comercială Exploatarea și Industrializarea Lemnului T&G — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 2.113/297/2009 al Judecătoriei Săveni.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 564

din 29 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (9), art. 14 alin. (7) și art. 15 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (9), art. 14 alin. (7) și art. 15 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Agenția Națională de Administrare Fiscală în Dosarul nr. 7.807/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

La apelul nominal răspund consilierul juridic Iulian Corolea, cu delegații la dosar, pentru Agenția Națională de Administrare Fiscală și pentru Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, avocatul Simona Miloș, cu împuternicire avocațială la dosar, pentru administratorul judiciar RVA Insolvency Specialists SPRL al Societății Comerciale

„PSV Company” — S.A. din București, precum și avocatul Monica Scarlat, cu împuternicire avocațială la dosar pentru Asociația Salariaților din SNP Petrom. Lipsește cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, consilierul juridic al autorului excepției de neconstituționalitate și al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, apreciind că procedura insolvenței este una concursuală, care garantează egalitatea creditorilor. Or, susține că limitarea dreptului de vot prevăzută de textele de lege criticate constituie o restrângere a drepturilor procesuale. Totodată, apreciază că se încalcă dreptul la un proces echitabil, deoarece, din momentul publicării în Buletinul insolvenței, actele sunt considerate publicate, deși, din punct de vedere logistic, nu există capacitatea Agenției Naționale de Administrare Fiscală de a le lua la cunoștință. Depune în acest sens un tabel din care rezultă că, în cursul unei săptămâni, au fost publicate 264 de Buletine, referitoare la 4.749 de societăți comerciale.

Avocatul administratorului judiciar RVA Insolvency Specialists SPRL al Societății Comerciale „PSV Company” — S.A. solicită, în principal, respingerea ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, deoarece dispozițiile art. 7 din Legea nr. 85/2006 au fost declarate neconstituționale. Referitor la

publicarea în Buletinul insolvenței, consideră că legiuitorul a reglementat soluția cea mai eficientă și modernă pentru publicarea actelor respective, respectând principiul accesului liber la justiție și principiul celerității. Depune și concluzii scrise.

Avocatul Asociației Salariaților din SNP Petrom solicită în principal respingerea ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, iar, în subsidiar, respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată. Arată că autorul excepției de neconstituționalitate invocă probleme de interpretare a textelor de lege criticate, iar nu de constituționalitate, și depune concluzii scrise în acest sens.

Având cuvântul în replică, reprezentantul autorului excepției de neconstituționalitate precizează că nu a criticat modalitatea de publicare a actelor în Buletinul insolvenței, ci faptul că de la momentul publicării se consideră că este îndeplinită procedura de comunicare, fără a exista dovezi în acest sens. Pe de altă parte, consideră că dispozițiile art. 15 din Legea nr. 85/2006 sunt neconstituționale, deoarece condiționează validarea adunărilor generale de tabelul preliminar.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 7.807/3/2009, **Tribunalul București — Secția a VII-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (9), art. 14 alin. (7) și art. 15 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Agenția Națională de Administrare Fiscală într-o cauză comercială având ca obiect cererea întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2006.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale deoarece publicarea în Buletinul procedurilor de insolvență a actelor de procedură și a hotărârilor judecătorești nu asigură luarea la cunoștință de către persoanele interesate a actelor publicate. Pe de altă parte, condiționarea atacării de către creditorii a hotărârii adunării generale a creditorilor de votul acestora restrânge accesul liber la justiție, iar condiționarea validității adunărilor generale de tabelul preliminar, în care creditorii pot fi trecuți cu sume mult mai mici decât cele solicitate, restrânge dreptul creditorilor de a-și apăra interesele.

Tribunalul București — Secția a VII-a comercială și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale și că este de competența exclusivă a organului legislativ să instituie regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești și modalitățile de exercitare a căilor de atac.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile

Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 7 alin. (9), art. 14 alin. (7), art. 15 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, având, în prezent, următorul cuprins:

— Art. 7 alin. (9): „*Publicarea actelor de procedură sau, după caz, a hotărârilor judecătorești în Buletinul procedurilor de insolvență înlocuiește, de la data publicării acestora, citarea, convocarea și notificarea actelor de procedură efectuate individual față de participanții la proces, acestea fiind prezumate a fi îndeplinite la data publicării.*”;

— Art. 14 alin. (7): „*Hotărârea adunării creditorilor poate fi desființată de judecătorul-sindic pentru nelegalitate, la cererea creditorilor care au votat împotriva luării hotărârii respective și au făcut să se consemneze aceasta în procesul-verbal al adunării, precum și la cererea creditorilor îndreptățiți să participe la procedura insolvenței, care au lipsit motivat de la ședința adunării creditorilor.*”;

— Art. 15 alin. (1) și alin. (2) lit. a): „*(1) Cu excepția cazurilor în care legea cere o majoritate specială, ședințele adunării creditorilor vor avea loc în prezența titularilor de creanțe însumând cel puțin 30% din valoarea totală a creanțelor asupra averii debitorului, iar deciziile adunării creditorilor se adoptă cu votul favorabil al titularilor majorității, prin valoare, a creanțelor prezente.*

(2) Calculul valorii totale a creanțelor prevăzute la alin. (1) împotriva averii debitorului se va determina prin raportare la următoarele criterii:

a) ulterior afișării tabelului preliminar și până la afișarea tabelului definitiv, valoarea creanțelor verificate și acceptate de administratorul judiciar, astfel cum reiese din cuprinsul tabelului preliminar;”;

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că textele de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 129 privind folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Referitor la dispozițiile art. 7 din Legea nr. 85/2006, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 1.436/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 879 din 16 decembrie 2009, respingând excepția de neconstituționalitate. Cu acel prilej, Curtea a reținut că prin Decizia nr. 1.137/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 15 ianuarie 2008, a statuat că faptul că, ulterior deschiderii procedurii insolvenței, persoanele notificate vor fi citate și li se vor comunica actele de procedură prin intermediul Buletinului procedurilor de insolvență nu poate fi privit ca aducând atingere dreptului la apărare. Prin aceeași decizie, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 7 sunt contrare prevederilor art. 24 și art. 53 din Constituție, în măsura în care se interpretează că prima comunicare a actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se promovează o acțiune în temeiul dispozițiilor Legii nr. 85/2006, ulterior deschiderii procedurii insolvenței, se realizează numai prin Buletinul procedurilor de insolvență, iar nu și potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.

Curtea a reținut, prin Decizia nr. 1.436/2009, că citarea și comunicarea actelor prin intermediul Buletinului procedurilor de insolvență își găsesc justificarea în însuși specificul acestei proceduri și au drept scop asigurarea desfășurării cu celeritate a acesteia. Părțile au posibilitatea, pe de o parte, să participe la termenele fixate de judecătorul-sindic și să consulte dosarul în vederea cunoașterii tuturor actelor de procedură depuse la acesta, iar, pe de altă parte, au posibilitatea de a solicita în cadrul cheltuielilor de judecată toate sumele avansate în vederea realizării drepturilor lor pe calea acestei proceduri, invocând în acest sens dispozițiile Codului de procedură civilă privind cheltuielile de judecată, aplicabile în temeiul art. 149 din Legea nr. 85/2006.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența Curții, atât soluțiile, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Curtea constată că susținerile autorului excepției de neconstituționalitate, potrivit cărora Agenția Națională de Administrare Fiscală nu are posibilitatea practică de a lua cunoștință de actele de procedură publicate în Buletinul insolvenței datorită numărului foarte mare de astfel de publicări și a resurselor umane limitate, nu reprezintă motive de neconstituționalitate a art. 7 din Legea nr. 85/2006.

Cu privire la dispozițiile art. 14 alin. (7) din Legea nr. 85/2006, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 390/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 31 mai 2007, respingând excepția de neconstituționalitate. Cu acel prilej, Curtea a reținut că acest text de lege prevede posibilitatea judecătorului-sindic de a desființa hotărârea nelegală a adunării creditorilor la cererea creditorilor care au votat împotriva adoptării hotărârii respective și au cerut consemnarea acestui fapt în procesul-verbal al adunării, precum și la cererea creditorilor care au lipsit justificat de la adunare. Hotărârile luate în adunarea creditorilor privesc realizarea intereselor legitime ale acestora, în mod colectiv, în vederea recuperării creanțelor lor.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (9), art. 14 alin. (7) și art. 15 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Agenția Națională de Administrare Fiscală în Dosarul nr. 7.807/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VII-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

